

dsourcing

orgarna som arkivarier

Allt ge namn åt de döda: foto av okänd nordstatssoldat med familj, taget mellan 1863 och 1865. Kanske var denne man en av de 40 000 färgade soldater som dog i amerikanska inbördeskriget? Hela bildsamlingen kan ses på Library of Congress' sida "Civil War Faces" på Flickr.

den mest hängivne forskaren, med ett stort mått av tid och tålmod, sätter sig till exempel och går igenom en svåräst dombok online, sida för sida. Hur många olösta släktforskningsmysterier hade inte varit lösta vid det här laget om (bättre) register funnits tillgängliga? Hur många timmars bläddrande i husförhörlängder och annat hade inte kunnat ha besparats?

Ofta pågår emellertid tillgängliggörandeinsatser hos privatpersoner, hembygdsföreningar etcetera, vilka arkivinstitutionerna aldrig får kun-

skap om. Genom en bättre omvärldsbevakning och ett närmare samarbete med arkivens användare skulle nog arkiven lyckas fånga upp dessa register vilka ofta ligger ute på nätet, till exempel på släktforskarens webbsidor.

ARKIVEN ÄR TILL för att användas. En förutsättning för det, i en tid då mäniskor är vana vid ett snabbt tempo och sällan är beredda att avsätta så mycket tid som vanligtvis krävs i arkivforskning, är att arkiven blir mer lättillgängliga. Finns det då ett bättre

sätt att visa medborgarna att arkiven är en del av deras eget kulturarv än att aktivt låta dem bli delaktiga i tillgängliggörandet av dem? Det är här som crowdsourcing kommer in i bilden, en metod som har tillämpats med stor framgång i olika länder. Här i Sverige är registreringen av 1760 års mantalslängder från Stockholm ett bra exempel på det. Förr ägde frivilliga registreringsinsatser ofta rum i mer organiserade former på arkivinstitutionerna. Nu sitter folk hemma istället och taggar publicerade >